

лъ Отца за васъ; Защото самъ си Отецъ въ любви, понеже мене възлюбихте, и повѣрѣвахте че азъ отъ Бога излѣзохъ. Излѣзохъ отъ Отца, и додохъ на свѣтъ-тъ, и пакъ оставамъ свѣтъ-тъ и при Отца отхождамъ. Казватъ мѣ ученицы-ти негови: Это сега ꙗвно говоришь и не казвашъ никоѣ притчѣ. Сега познаваме че сичко знаешь, и нѣмашъ нѣжда да та пыта нѣкой. По това вѣрѣваме че отъ Бога си излѣзалъ. Отговори намъ Исусъ: Сега ли вѣрѣвате? Это настанѣва часъ, и дошелъ е вече, да са разиде сѣкой на мѣсто-то си, и мене самичкѣ да оставите, но не съмъ самъ си, защото и Отецъ е съ мене. Това ви казахъ, за да имате миръ въ мене. Въ свѣтъ-тъ скръвь ꙗе имате; но държайте, азъ повѣдихъ свѣтъ-тъ. Това изговори Исусъ, и възведе очи-ты си на небо-то, и рече: Отче, доде часъ-тъ, прослави Сына си, да та прослави и Сынъ ти. Както си мѣ далъ власть надъ сака пѣтъ, да даде животъ вѣченъ на сичкы конто си мѣ далъ. Я това е животъ вѣчный, дѣто да познахъ тебѣ единого истинного Бога, и Исуса Христа когото си провадилъ. Азъ та прославихъ на земля-та; скръшихъ работа-та коѣ-то ми даде да вършишъ. И нынѣ прослави мѣ ты, Отче, ꙗ самаго тебе, съсѣ слава-та коѣто имахъ ꙗ тебѣ прѣди сздание мѣра. Изавихъ има-то ти на тыѣ челоуѣцы, конто ми даде отъ свѣтъ-тъ. Твоя вѣха, и даде ги на мене, и твое-то слово удържаха.

Сега познаха че сичко ꙗо ми си далъ отъ тебе е; Защото словеса-та конто ми даде ты: дадохъ ги на тѣхъ; и тѣ приѣха, и познаха наистина че отъ тебе излѣзохъ, и повѣрѣвахъ че ты си мѣ провадилъ. Азъ за тѣхъ са молѣ; не са молѣ за свѣтъ-тъ, но за тѣзи конто ми даде ты, защото съ твои. И сичко мое твое е, и твое-то мое, и прославихъ са въ тѣхъ. И не съмъ вече на свѣтъ-тъ, но тѣ съ на свѣтъ-тъ, и азъ идѣ при тебе. Отче свѣтый, ꙗпази ги въ има-то си, тыѣ конто ми даде, за да вѣдѣтъ едно, както ный. Когато вѣхъ съ тѣхъ на свѣтъ-тъ, азъ ги пѣзахъ, въ твое-то има: (тѣзи) конто ми даде ꙗпазихъ, и ни единъ отъ тѣхъ не погынѣ, тѣкмо сынъ погнѣбный, за да са испѣлни писаніе-то. Я сега при тебе идѣ, и това (додѣ съмъ) на свѣтъ-тъ казѣвамъ, за да имѣтъ мѣта радость пѣла въ себе си. Азъ имъ дадохъ слово-то твое, и свѣтъ-тъ ги възненавидѣ, защото не съ отъ свѣтъ-тъ, както азъ не съмъ отъ свѣтъ-тъ. Не са молѣ да ги земеши отъ свѣтъ-тъ, но да ги ꙗпазиши отъ лѣкаваго. Отъ свѣтъ-тъ не съ, както и азъ не съмъ отъ свѣтъ-тъ. Освѣти ги чрѣзъ твоѣ-та истина; твое-то слово е истина. Както ты провади мене на свѣтъ-тъ, и азъ провадихъ тѣхъ на свѣтъ-тъ; И за тѣхъ азъ освѣтавамъ себе си, да вѣдѣтъ и тѣ освѣтени чрѣзъ истина-та. И не само за тѣхъ са молѣ, но и за онѣзи конто чрѣзъ тѣхъ-то слово ꙗе повѣрѣватъ въ

МЕНЕ;